

wy Boh. Saſo poſtaſechu druhu, foſi wuezachu, ſo won wjerny Ćzlowek nele, ale jeno Snamjo a Szjen, fotryž-ſo Wocžomaj tak ſda, a fotryž psches teje Macžerje Život tak ſcholje, fajž teho Sſtonja Pruihi psches Schklenzu du, a Barbu teje Schklenzy na ſo wosim, a tolla Schklenza neſtu.

Tudn fu ſo woni bes ſobu wureczo-wali a ſebi tak myſlili, ſo jeno jedyn Boh ie, a ſo tehodla Kryſtus temu Wotzej ru-nym bndž nemože. Wonu fu ſo ſroblili Boha wopisac̄, na kajez Waschnje ſo jim lubito je. Pschetož woni derje po-machu, ſo won Boh a Ćzlowek je; Ale jeno na tajke Waschnje, ſo won Bože Meno a Podomnoſz ma, ton prijeni Ssyn Boži rjeka, wot njeho predv Spocžatku teho Sswjeta ſtworjeny, a to najwoſche ſtworenje bewſchickimi był, a ſo potom cijelny Ćzlowek narodžit je. To bjesche Aruſha Kezarſtwo, kotrež ſo tak daloko pschecžiſchčja, a tak wokolo ſo žeresche, ſo ſtoro zylu Sswjet nanim wiſasche, a lje-dom zie aby ſchthrio Bifkopjo cjiſtezi wot teho wostachu. Kotsiz teiſch tehodla ſahnac̄i bndžu.

A ja ſo jara boju, ſo ſo ton Blud ſaſo ſa pocžecž budže, pschetož Ćzert hiba ſo hježom možnje, a hac̄ ſo Boh ton Knes Koſniewa, da je ſo ſnami ſtaio, ſo Wobranje žane wjazn nebudže. Pschi tem pak mamy ſo my teho troschtowac̄, ſo tajki Blud ſtoroř Hanibi ſcžinjeny bndž, a Wiernosz pschecžiwo eħjam wobſac̄, dyrbi. Pschetož ta Wjera, ſo Kryſtus kenički a wjerny Boh i Wotzem je, a

teiſch prawy naturſti Ćzlowek wot Knežny Marije je, je tolla wostata. Tehodla ſedžbuj jedyn koždy na tu ton Text derje, ſo by won wobronjeny był, dy bydu ſo njedže tajke Rostorki ſaſo ſbjemyle. Pschetož bes Pisma je Wjera borſy powalena, fajž my hježom cjaſto widžili ſimy, a ſchjednje na naschich Nowotnikarjach widžimy. Mjett pak ſapocžnje Jan tak:

We Spocžatku bje to Sſlowo, a to Sſlowo bje pola Boha.

Tudn menuje won to Džecžatko, kotrež w Macžernym Klini leži, to Sſlowo, kotrež we Spocžatku teho ſtworenja pola Boha bylo je. Tak, ſo tu to Džecžatko tak wulke je, ſo Nebješa, Šenja ſewſchickim tem, ſchtož we nich je, a jeno menowane bndž može, psches ničio druhe, hac̄ psches tu to Džecžatko ſcžinene fu, a niz jeno psches nije ſcžinene, ale teiſch bes Pschecžac̄a psches nije ſdžeržane budža. Haj, ſo teiſch tažama Macž, kotrež je nosy, cijeschi a powiwa, teho Džecžja ſtworenje je, a ſo žana Krepka Kvirje we nej neje, fotruž by to Džecžo nestworilo a nesdžeržato. To fu te Džewy a Potajniſta nasheje Wjern, kotrež ton Rosom ſa ničio nedžerži, a ſo ſim, jako luthmupesčjam, ſimije. A to ſame wjeczne Sſlowo, praji Jan, je ſo Ćzelo ſcžinilo, a to ſamo psches ſo ſame ſtworilo, a do Sswjeta pschinieſlo. To je ta najwoſebniſcha Šchtuka a najwetscha Wucžba tu teho Sczenja.

Najpredy pak dyrbimy my ſadac̄, cjo-
hodla jeho Jan Sſlowo menuje,

M 3

kotrež